

Nakoniec Komisia porušila článok 11, 12, 13 a 28 smernice 2003/87 tým, že povolila národný alokačný plán, hoci tento neobsahuje žiadne výslovné predpisy, ktoré by umožňovali podnikom, sa primeraným spôsobom zariadiť prostredníctvom prevodu kvót alebo zriadením fondu kvót, hoci tento upravuje iné obdobia pridelenia ako päťročné obdobie pre prevod zostávajúcich kvót, hoci tento protiprávne obmedzuje zriadenie fondu kvót a neumožňuje nové pridelenie zrušených kvót.

(¹) Rozhodnutie Komisie z 25. mája 2005 o národnom pláne pre alokáciu kvót na emisie skleníkových plynov, ktorý bol predložený Talianskom v súlade so smernicou 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady (C[2005]1527 def., Ú. v. EÚ C 226, 15.9.2005, s. 2).

(²) Smernica 2003/87/ES Európskeho parlamentu a Rady z 13. októbra 2003 o vytvorení systému obchodovania s emisnými kvótami skleníkových plynov v Spoločenstve, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 96/61/ES (Ú. v. L 275 z 25. októbra 2003, s. 32).

Žaloba podaná 26. septembra 2005 – Talianska republika/ Komisia

(Vec T-373/05)

(2005/C 296/74)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Talianska republika (v zastúpení: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

Zrušiť rozhodnutie Komisie C(2005)2756 z 20. júla 2005, keďže uplatňuje voči Talianskej republike paušálnu opravu vzťahujúcu sa na režim pomoci pre tabak a to vo výške 5 % z výdavkov priznaných v roku 2001 a v roku 2002 pre úrodu zobratú v roku 2000. Zaviazanie žalovanej na náhradu trov konania

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Talianska vláda napadla pred Súdom prvého stupňa Európskych spoločenstiev rozhodnutie Komisie z 20. júla 2005 C(2005)2756 oznámené v ten istý deň účastníkovi konania, ktoré obsahuje paušálnu finančnú opravu vzťahujúcu sa na režim pomoci pre tabak vo výške 5 % výdavkov priznaných

v roku 2001 a v roku 2002 vzhľadom na zber tabaku v roku 2000.

Na podporu svojich návrhov Talianska vláda uvádza:

1. chyby v odôvodnení rozhodnutia (2005)2756 z 20. júla 2005 v súvislosti s článkom 253 Zmluvy, ako aj prekročenie právomoci v dôsledku skreslenia skutkových okolností, na základe ktorých napadnuté rozhodnutie uložilo paušálnu opravu pomoci poskytovanú výrobcom tabaku za obdobie zberu rok 2000, nedostatočné odôvodnenie ohľadne porušeného normatívneho parametra a v každom prípade ohľadne skutkových domniek, ktoré prípadne môžu právne odôvodniť jeho použitie;

2. chybu spočívajúcu v porušení a v nesprávnom uplatnení článku 7 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1258/1999 (¹), keďže rozhodnutie o paušálnej oprave pomoci poskytovanej výrobcom tabaku za obdobie zberu rok 2000 nemá nevyhnutné argumentačné špecifikácie, ktoré vyžaduje spomenuté ustanovenie.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 1528/1999 zo 17. mája 1999 o financovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. ES L 160, 26.6.1999, s. 103) [neoficiálny preklad]

Žaloba podaná 7. októbra 2005 – Azienda Agricola Le Canne/Komisia

(Vec T-375/05)

(2005/C 296/75)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobca: Azienda Agricola „Le Canne“ S.r.l. (Porto Viro, Taliansko) (v zastúpení: Giuseppe Carraio a Francesca Mazzonetto, advokáti)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcu

— vyhlásiť neplatnosť napadnutého rozhodnutia Európskej komisie č. C(2005)2939 z 26. júla 2005 v rozsahu, v akom znižuje pomoc priznanú Azienda Agricola Le Canne s.r.l. rozhodnutím č. C(90)1923/99 z 30. októbra 1990 v súlade s nariadením (EHS) č. 4028/86,

- zaviazat Komisiu, aby nahradila údajne spôsobenú škodu v rozsahu nie nižšom, ako je suma častí pomoci, ktoré doposiaľ neboli vyplatené, zvýšených o pasívny úrok, ktorý bankový systém uplatnil voči žalobcovi na celkový zostatok čiastok, ktoré mali byť pôvodne vyplatené v súlade s rozhodnutím č. C(90)1923/99 z 30. októbra 1990 od dátumu prijatia zrušeného rozhodnutia, t. j. 27. októbra 1995, až do úplného vyplatenia dlhovanej pomoci,
- zaviazat žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

V žalobe sa žiada o zrušenie rozhodnutia Komisie č. C(2005)2939 z 26. júla 2005, ktorým sa znižuje pomoc priznaná v súlade s nariadením (EHS) č. 4028/86 v rámci projektu nazvaného: „Modernizácia výrobnéj akvakultúrnej jednotky v Rosoline (Veneto)“. Na podporu svojich tvrdení žalobca uvádza štyri žalobné dôvody:

1. V prvom žalobnom dôvode predovšetkým uplatňuje námietku premĺčania, pokiaľ ide o zistenie údajných nezrovnalostí Komisiou v správnom konaní so zámerom znížiť podporu, ktorá už bola schválená na spolufinancovanie. V tejto súvislosti sa uvádza porušenie článku 3 ods. 1 nariadenia (ES, Euratom) č. 2988/95 z 18. decembra 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev⁽¹⁾.
2. V druhom žalobnom dôvode sa tvrdí, že Komisia si nespĺnila povinnosť vykonať zrušujúci rozsudok z 5. marca 2002⁽²⁾, keďže v novom rozhodnutí, ktorým sa nahrádza zrušené rozhodnutie z 11. júla 2000, mohla celú vec znovu preskúmať, avšak iba v medziach a na základe výzvy na predloženie pripomienok z 23. novembra 1999 v rámci

konania, ktoré ešte prebiehalo a nikdy nebolo ukončené z dôvodu zrušenia uvedeného rozhodnutia. Komisia však nemohla uviesť nové výhrady, ktoré neboli vznesené pred týmto dátumom.

Navyše, hoci Komisia konkludentne uznala, že väčšina sumy odpočítanej v predchádzajúcom rozhodnutí o znížení pomoci, sa v skutočnosti mala zaplatiť, neuznala úroky z omeškania z neoprávnene nepriznaných čiastok.

3. V treťom žalobnom dôvode sa napáda skutočnosť, že článok 44 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 4028/86 medzi taxatívne vymenovanými dôvodmi zníženia pomoci neuvádza nezrovnalosť, ktorá sa pripisuje žalobcovi v napadnutom rozhodnutí, t. j. skutočnosť, že počas vykonávania prác, ktoré boli predmetom pomoci, získal obstarávateľský podnik podiel na obchodnom imaní spoločnosti-príjemcu pomoci.
4. V štvrtom žalobnom dôvode, ktorý vychádza z porušenia zásad rovnosti, proporcionality a účelnosti, ako aj zásady voľného pohybu kapitálu, žalobca subsidiárne napáda skutočnosť, že Komisia pri výpočte napadnutého zníženia použila svojvoľné kritérium, keď na všetky posudzované obdobia bez rozdielu uplatnila rovnaké zníženie neberúc do úvahy okolnosť, že veľkosť podielu obstarávateľského podniku na obchodnom imaní spoločnosti-príjemcu pomoci sa v čase menila a rástla postupne.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 312, 23.12.1995, s. 1; Mím. vyd. 01/001, s. 340.

⁽²⁾ Vec T-241/00, Azienda agricola Le Canne/Komisia, Zb. 2002, s. II-1251.